

Powierzchniowe wody płynące w ewidencji gruntów

NOWY UŻYTEK?

Prawo wodne definiuje i reguluje m.in. zagadnienia związane z gruntami pokrytymi wodami, a zwłaszcza ich oddziaływaniem na procesy formalne w obszarze cywilnoprawnym. Wpływ tej ustawy nie omija geodezji, głównie w zakresie oznaczania użytków gruntowych. Warto zatem nakreślić podstawowe związki łączące *Prawo wodne* z EGiB.

KRZYSZTOF KOWALSKI
ANTONINA MAJEWSKA

Polskie prawo definiuje grunty pokryte powierzchniowymi wodami płynącymi na co najmniej dwa sposoby: prawny oraz faktyczny. Definicja prawna, czyli taka, która oddziałuje na procesy prawne w obszarze cywilnym i administracyjnym, znajduje się w ustawie z 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (DzU z 2005 r. nr 239, poz. 2019 ze zm.). Natomiast definicja faktyczna, której treść opisuje przestrzeń rzeczywistą, znajduje się w rozporządzeniu ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 29 marca 2001 r. *w sprawie ewidencji gruntów i budynków* (DzU z 2001 r. nr 38, poz. 454 ze zm.), a de facto definicja wywodzi się ze zbioru unormowań ustawy z 17 maja 1989 r. *Prawo geodezyjne i kartograficzne* (DzU z 2005 r. nr 240, poz. 2027 ze zm.),

na podstawie której prowadzi się ewidencję gruntów i budynków (EGiB). Różnica obu definicji (tabela 1) wynika z dwójakiego stosunku wymienionych aktów normatywnych do opisywanej wspólnej przestrzeni. Obie definicje funkcjonują równoległe i dotyczą tego samego przedmiotu, tj. gruntów. Ich znaczenie i funkcja w polskim systemie administracyjnoprawnym jest różna, ale ze względu na wspólny przedmiot odniesienia wymagają łącznego rozpatrywania.

• GRUNTY POKRYTE POWIERZCHNIOWYMI WODAMI PŁYNĄCYMI

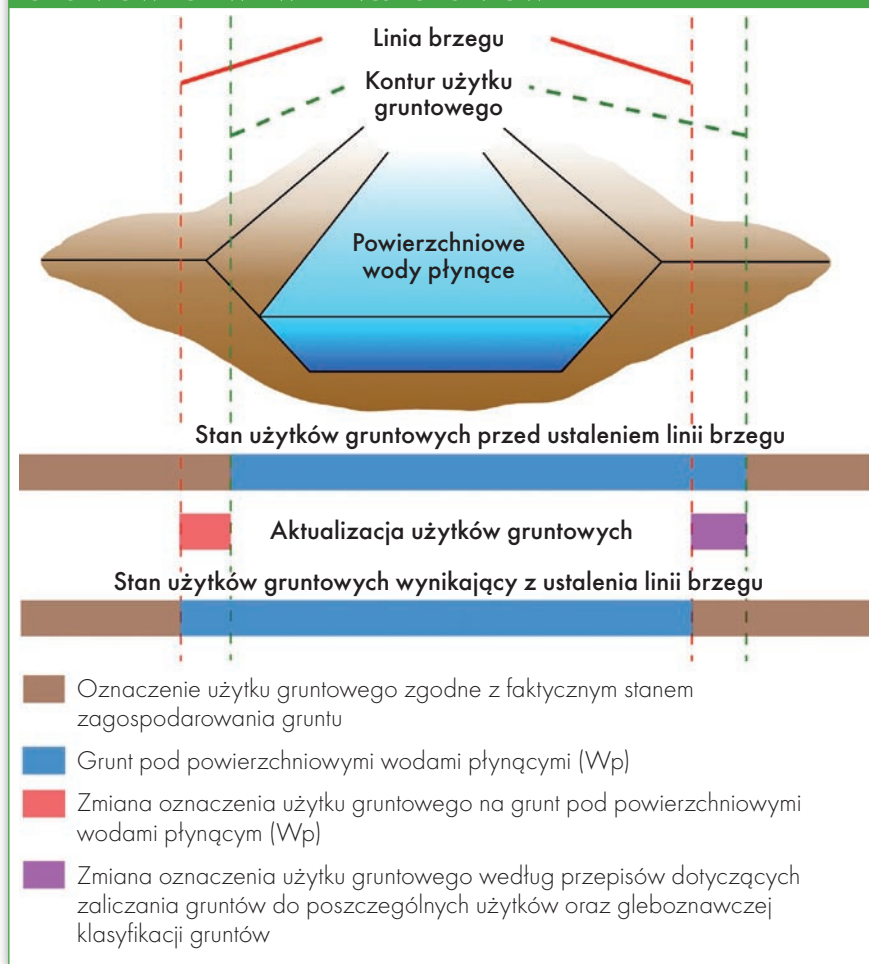
Definicja gruntów pokrytych wodami wywodząca się z *Prawa geodezyjnego i kartograficznego (PgiK)* powstała w celu opisanego fizycznej przestrzeni dla potrzeb ewidencji gruntów, tj. ich sklasyfikowania według z góry przyjętych założeń, które znalazły swoje praw-

ne urzeczywistnienie w rozporządzeniu *w sprawie EGiB*. Definicja ta ma charakter ogólny ze względu na konieczność jednoznaczności dla obszaru całego kraju opisanego gruntów, które pokryte są powierzchniowymi wodami płynącymi, oraz unifikację systemu informatycznego ewidencji gruntów. Sposób użytkowania gruntów dla EGiB ustalają w procesach administracyjnych organy i jednostki geodezyjne. Odbywa się to we współpracy z geodetami, którzy, wykonując prace terenowe, posiłkują się m.in. zbiorem właściwych definicji w celu poprawnego opisanego przestrzeni pomiarowej. Praca geodetów znajduje swój finał w operacji EGiB w postaci m.in. mapy przedstawiającej skodyfikowany – czyli uproszczony za pomocą przyjętych w instrukcjach geodezyjnych oznaczeń – obraz rzeczywistego sposobu użytkowania gruntów (mapa ewidencji gruntów). Podsumowując, definicja zawarta w prawie geodezyj-

TABELA 1. DEFINICJE GRUNTÓW POKRYTYCH POWIERZCHNIOWYMI WODAMI PŁYNĄCYMI

Akt normatywny	Prawo wodne	(Prawo geodezyjne i kartograficzne) Rozporządzenie w sprawie EGiB
Przepis	art. 9 ust. 1 pkt 4a w związku z art. 5 ust. 3 pkt 1	§ 68 ust. 4 pkt 2, ust. 6; załącznik nr 6 - ust. 6 pkt 2
Definicja	Grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, źródeł, z których cieki biorą początek, oraz jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych o ciągłym lub okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych, w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących.	Grunty pod wodami płynącymi w rzekach, potokach górskich, kanałach i innych ciekach, o przepływach stałych lub okresowych, oraz źródła, z których cieki biorą początek, a także grunty pod wodami znajdującymi się w jeziorach i zbiornikach sztucznych, z których cieki wypływają lub do których wpływają.
Oddziaływanie prawne	Wyodrębnienie zasobu nieruchomości gruntowych Skarbu Państwa pokrytych wodami płynącymi w celu ustalenia zakresu przedmiotowego oddziaływania przepisów <i>Prawa wodnego</i> i wynikających z tego szczególnych uprawnień i ograniczeń w gospodarowaniu nieruchomościami.	Klasyfikacja użytków gruntowych według aktualnego sposobu zagospodarowania gruntu do celów ewidencji gruntów, prowadzenia katastru oraz wymiaru podatku od nieruchomości.

RYS. 1. WPŁYW LINII BRZEGU NA SPOSÓB OZNACZANIA UŻYTKÓW GRUNTOWYCH W EWIDENCJI GRUNTÓW

nym musi pozwolić geodecie bezbłędnie ustalić w przestrzeni pomiarowej granicę powierzchniowych wód płynących na podstawie przepisów tegoż prawa oraz wiedzy powszechnej wywodzącej się z natury wód płynących. Stąd w definicji mowa o wszystkich ciekach, kanałach, źródłach, jeziorach, zbiornikach wodnych sztucznych i naturalnych posiadających dopływ lub odpływ wód, czyli tych obiektach przestrzeni fizycznej, w których można zaobserwować śródlądowe powierzchniowe wody płynące (definicja *śródlądowych powierzchniowych wód płynących* znajduje się w art. 5 ust. 3 pkt 1 *Prawa wodnego*).

Inaczej jest natomiast z definicją gruntów pokrytych wodami płynącymi zawartą w *Prawie wodnym (Pw)*. Nie każdy grunt „zalany” śródlądowymi wodami płynącymi jest tu gruntem pokrytym wodami płynącymi. Powodem różnicy jest to, że definicja ta została stworzona w celu opisanie przestrzeni prawnej, która operuje pojęciem gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi,

mając na uwadze ich szczególne znaczenie dla procesów prawno-administracyjnych znajdujących źródło w ustawie *Pw*. Zadaniem tej definicji jest wyodrębnienie zasobu gruntów o szczególnym znaczeniu, który charakteryzuje się m.in.: ustalonym prawem podmiotem własności w postaci Skarbu Państwa, odrębnym zbiorem przepisów regulujących gospodarowanie tym mieniem, zakazem obrotu cywilnoprawnego, ograniczeniem w udostępnianiu do wykorzystania osobom drugim [5]. Wynika to z faktu, że woda stanowi dobro ogólnospołeczne i zarazem jest jednym ze strategicznych zasobów kraju (ustawa z 6 lipca 2001 r. *o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju*, DzU z 2001 r. nr 97, poz. 1051, ze zm.).

Takie przymioty wody, jak: zdolność do samoistnego przemieszczania, czynne oddziaływanie na otoczenie fizyczne, zmienność ilości w czasie, słabe poddawanie się kontroli, a także to, że jest podstawowym substratem w przemyśle, rolnictwie i gospodarce domowej, powo-

dują, że jest ona mieniem wyjątkowym. Ta specyfika wody rzutuje również na cechy gruntu nią pokrytego, wymuszając jego prawne wyodrębnienie, które odbywa się poprzez odpowiednie zdefiniowanie. Analizując definicję gruntów pokrytych wodami płynącymi zawartą w *Prawie wodnym*, zauważamy, że obejmuje ona wyłącznie grunty w ciekach naturalnych. Jest to podstawowa różnica w stosunku do definicji zamieszczonej w rozporządzeniu w sprawie *EGiB*. Różnica ta wynika z założeń *Pw*, które jako zbiór przepisów szczególnych ukierunkowanych na omawiane zagadnienia, ma za zadanie identyfikować naturalne obiekty hydrologiczne oraz sztuczne urządzenia wodne i regulować ich funkcjonowanie w życiu społecznym odpowiednimi unormowaniami prawnymi [7]. Dlatego w geodezyjnych procesach aktualizacji użytków gruntowych *Prawo wodne* powinno być traktowane jako przepisy odniesienia. Specjalistyczne zapisy tej ustawy niewątpliwie wspierają unormowania ogólne zawarte w prawie geodezyjnym. Przykładem tego może być pojęcie linii brzegu, która szczegółowo określa fizyczny zasięg gruntów pokrytych wodami płynącymi na podstawie wiedzy i doświadczenia hydrologicznego.

● LINIA BRZEGU W EWIDENCJI GRUNTÓW

Pojęcie *linii brzegu* definiuje *Pw* w art. 15 ust. 1 jako: „krawędź brzegu lub linię stałego porostu traw albo linię, którą ustala się według średniego stanu wody z okresu co najmniej ostatnich 10 lat”. W dalszych ustępach dopuszcza się też inny przebieg linii brzegu, np. wyraźną krawędź brzegu lub linią łączącą zewnętrzne krawędzie budowli regulacyjnych. Linia brzegu ustalana jest wyłącznie dla cieków naturalnych, jezior i innych naturalnych zbiorników w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego na wniosek mającego interes prawny lub faktyczny. W zależności od rodzaju wód linia brzegu ustalana jest przez: organ administracji morskiej, marszałka województwa lub starostę.

Dla wód znajdujących się w ciekach (prócz cieków granicznych i dróg wodnych) organem ustalającym linię brzegu jest starosta właściwy dla położenia odcinka cieku objętego postępowaniem. Podstawą ustalenia linii brzegu jest projekt rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych [9], [11]. Projekt taki składa się

TABELA 2. ZESTAWIENIE ZAKRESÓW DEFINICJI GRUNTÓW POKRYTYCH POWIERZCHNIOWYMI WODAMI PŁYNĄCYMI WEDŁUG PRAWA GEODEZYJNEGO I PRAWA WODNEGO

Wyłączny zakres definicji według <i>Pgik</i>	Część wspólna definicji	Wyłączny zakres definicji według <i>Prawa wodnego</i>
<ul style="list-style-type: none"> ● kanały ● zbiorniki sztuczne, z których cieką wypływają lub do których wpływają 	<ul style="list-style-type: none"> ● rzeki, potoki i inne cieką naturalne ● źródła ● jeziora i zbiorniki naturalne, z których cieką wypływają lub do których wpływają, w granicach linii brzegu 	<ul style="list-style-type: none"> ● zbiorniki sztuczne ● stopnie wodne ● jeziora podpiętrzone, będące gruntami pokrytymi wodami przed wykonaniem urządzeń piętrzących

z dwóch części: opisowej i mapowej. *Prawo wodne* w art. 15 ust. 3 wymienia zakres informacji, jakie projekt ten powinien zawierać. W części opisowej powinny znaleźć się m.in.: oznaczenie wnioskodawcy, przyjęty sposób ustalenia linii brzegu, ustalenie stanu prawnego nieruchomości, przez które linia brzegu przebiega. Część mapowa natomiast jest tematycznym opracowaniem kartograficznym sporządzonym na bazie zaktualizowanej mapy zasadniczej lub mapy inwentaryzacji powykonawczej budowli regulacyjnej. Mapa projektu rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych powinna zawierać, oprócz elementów wymaganych przepisami prawa geodezyjnego [10], również informacje wymagane przez *Prawo wodne*, a niezbędne do prawidłowego ustalenia linii brzegu [3]. Właściwy organ wydaje decyzję zatwierdzającą linię brzegu, która wraz z załącznikiem w postaci projektu rozgraniczenia gruntów stanowi podstawę dalszych uregulowań prawnych, m.in. zmian w operacie EGiB.

Podstawową zmianą, jaka następuje w EGiB w wyniku ustalenia linii brzegu, jest geodezyjne rozliczenie powierzchni i w konsekwencji zmiana właściciela gruntu znajdującego się w linii brzegu. Art. 14 ust. 1 *Pw* stanowi, że grunty pokryte wodami płynącymi, czyli znajdujące się w linii brzegu, stanowią własność właściciela tych wód. Uwzględniając normę prawną zawartą w art. 10 ust. 1a tej ustawy, przypisującą prawo własności wód powierzchniowych płynących Skarbowi Państwa, konieczne jest dokonanie zmiany właściciela gruntu w linii brzegu. Szczegółowo proces przenoszenia własności gruntów w takich przypadkach uregulowany jest przez *Pw* oraz przepisy cywilnoprawne [3], [5].

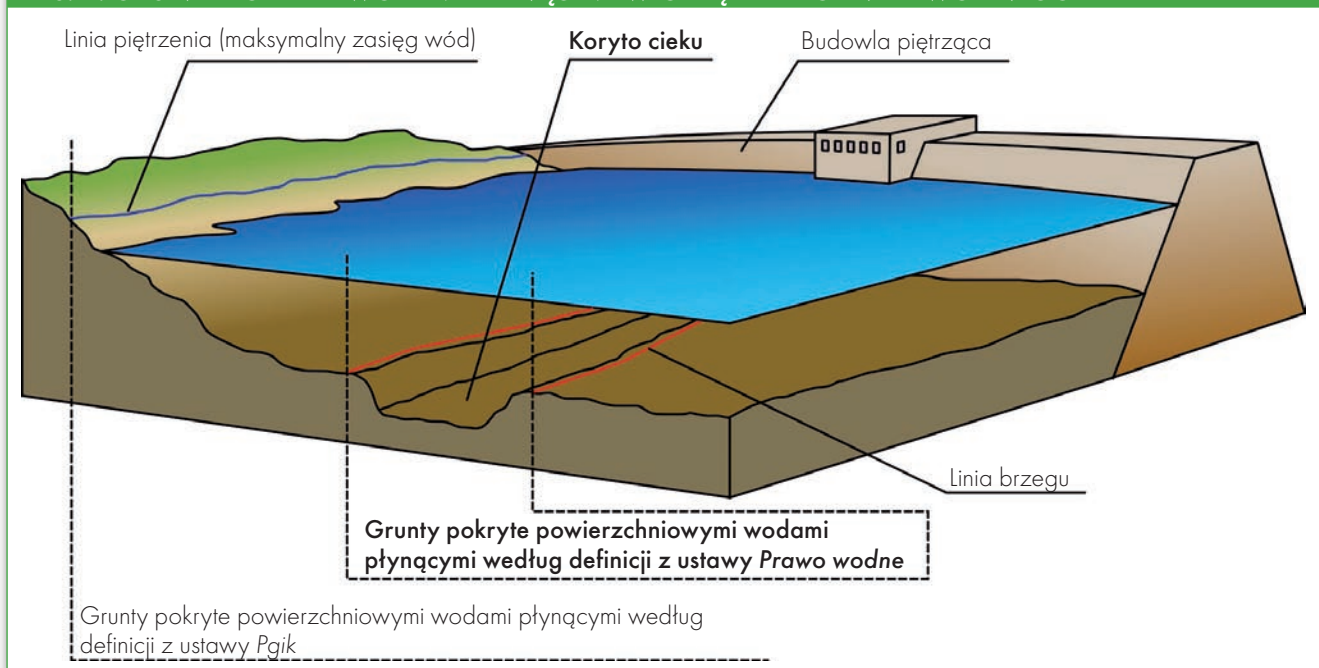
Nie mniej ważną regulacją w obrębie EGiB jest zmiana oznaczenia użytków gruntowych zarówno w stosunku do gruntów znajdujących się w linii brzegu, jak i tych, które znalazły się poza nią, a wcześniej oznaczone były jako grunty pokryte wodami płynącymi (rys. 1). Linia brzegu, według definicji gruntów pokrytych wodami zawartej w *Pw*, jest

ich granicą. Biorąc pod uwagę specjalistyczny charakter przepisów *Pw* w stosunku do prawa geodezyjnego w zakresie wód i gruntów nimi pokrytych, linia brzegu powinna również stanowić granicę użytku gruntowego *grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi*. Pod względem technicznym rozliczenie sposobu użytkowania gruntu dokonuje się na podstawie opracowanego wcześniej projektu

rozwarczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych, który podlega „porównaniu” z konturami użytków gruntowych. Tego typu konfrontacja może powodować dwojakiego rodzaju aktualizację sposobu użytkowania gruntów. Po pierwsze, zmianę w kierunku gruntów pokrytych wodami płynącymi. Zmiana ta dotyczy gruntów, których sposób użytkowania przed ustaleniem linii brzegu był inny niż wody płynące. Drugi rodzaj aktualizacji obejmuje grunty oznaczone w ewidencji jako pokryte wodami płynącymi, a które w wyniku ustalenia linii brzegu znalazły się poza nią. W takim wypadku grunty te powinny zostać oznaczone według aktualnego sposobu zagospodarowania, zgodnie z przepisami prawa geodezyjnego, włącznie z ich klasyfikacją, jeżeli jest to wymagane.

Należy również zauważyć, że wymienione zmiany w operacie ewidencyjnym związane z ustaleniem linii brzegu cieków wydają się mieć charakter obligatoryjny. Pozostawienie oznaczenia użytków bez zmian, mimo ustalonej linii

RYŚ. 2. GRUNTY POKRYTE WODAMI PŁYNĄCYMI W OBRĘBIE ZBIORNIKA WODNEGO

brzegu, jest niezgodne z faktycznym stanem użytkowania gruntu, na podstawie którego linia ta została ustalona. Oczywiście aktualizacja użytków gruntowych nie ma miejsca w przypadku, gdy linia brzegu pokrywa się z konturem użytku gruntowego wód płynących w operacie EGiB.

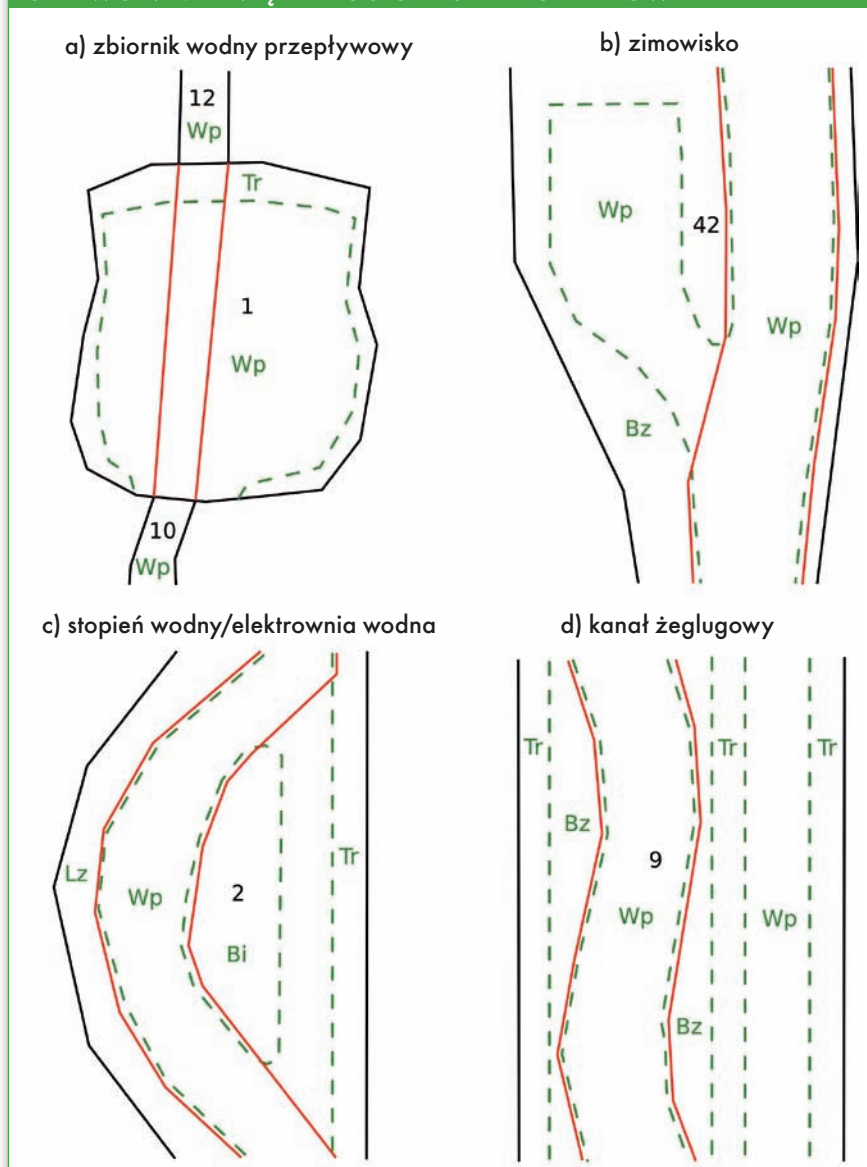
• POWIERZCHNIOWE WODY PŁYNĄCE W EGiB A PRAWO WODNE

Mając wiedzę o uwarunkowaniach wynikających z przepisów *Prawa wodnego* oraz ustalenia linii brzegu, można przeanalizować stopień skorelowania dwóch omawianych definicji z uwzględnieniem obecnego stanu prowadzenia EGiB. W tabeli 2 przedstawiono porównanie zakresów przedmiotowych obu definicji ze wskazaniem części wspólnej oraz rozbieżności.

Przedstawione porównanie potwierdza zasygnalizowane wyżej różnice obu definicji gruntów pokrytych wodami dotyczące naturalności obiektów podlegających oznaczeniu oraz ich granicy, którą według *Pw* jest linia brzegu. Obrazowo zagadnienie to można wyjaśnić na przykładzie sztucznego zbiornika wodnego wybudowanego na cieku naturalnym (rys. 2).

Grunty pod zbiornikiem wodnym, zgodnie z definicją zawartą w prawie geodezyjnym, oznaczone są użytkowaniem gruntowym *wód płynących* w granicach zasięgu wód według stanu faktycznego lub bardziej poprawnie – według linii odpowiadającej maksymalnej rzędnej piętrzenia. Grunty pod zaporą wodną wraz z urządzeniami towarzyszącymi – ze względu na wyniesienie zapory ponad zwierciadło wody – opisane są jako *inne tereny zabudowane* lub *tereny różne*. *Prawo wodne* natomiast *ex definitione* do gruntów pokrytych wodami w obszarze sztucznych zbiorników wodnych zalicza tylko grunty, które były pokryte wodami przed wykonaniem budowli piętrzącej, czyli zapory wodnej. Mowa tu o gruntach znajdujących się w naturalnym korycie cieku, na którym wybudowano zbiornik wodny (tryb ustalania granicy gruntów pokrytych wodami – linii brzegu na zbiornikach już istniejących *Pw* reguluje w art. 15a). Gdyby zatem dokonać oznaczenia użytków gruntowych w EGiB według definicji zawartej w *Pw*, grunty pokryte wodami płynącymi w zbiorniku wodnym obejmowałyby wyłącznie cieki wodny w linii brzegu, zarówno w obrębie zalewu, jak i samej zapory, powodując

RYŚ. 3. PRZYKŁADOWE FRAGMENTY MAPY EWIDENCJI GRUNTÓW OBEJMUJĄCE UŻYTEK WÓD PŁYNĄCYCH Z NANIESIĄNĄ KOLOREM CZERWONYM LINIĄ BRZEGU CIEKU DLA OBIEKTÓW

jąc tym samym ciągłość ewidencyjną cieku (wód płynących).

Sytuację tę schematycznie obrazuje przykładowy fragment mapy ewidencyjnej na rysunku 3a. Obok pokazano również inne przykłady typowych rozbieżności omawianych definicji. Rysunek 3b przedstawia fragment mapy ewidencyjnej zawierającej cieki wraz z basenem portowym lub zimowiskiem barek. Obiekty te posiadają oznaczenie użytku wód płynących (*Wp*), gdyż mieszczą się w definicji ewidencyjnej jako sztuczne zbiorniki, do których cieki wpływają lub z których wypływają. *Prawo wodne* natomiast traktuje je jako budowle sztuczne, które jedynie korzystają ze śródlądowych wód powierzchniowych w celu

wypełniania swojej funkcji. Szczegółowo zagadnienie korzystania z wód reguluje *Pw* w art. 31-37.

Pozostałe przykłady przedstawiają stopień wodny o funkcji związanej z regulacją przepływu wód lub produkcją energii (rys. 3c) i kanał żeglugowy (rys. 3d). Oba zawierają kanały służące czy to do żeglugi, czy też prowadzenia wód do urządzeń elektrowni. Podobnie i w tych sytuacjach EGiB opisuje grunty pod kanałami prowadzącymi śródlądowe wody powierzchniowe jako grunty *pod wodami płynącymi* (*Wp*). *Prawo wodne* natomiast interpretuje te grunty jako *zabudowane urządzeniem wodnym* [2], w którym prowadzona jest woda wykorzystywana w sposób szczególny. Zatem grunt ten nie

jest gruntem pokrytym wodami płynącymi w rozumieniu *Pw*, gdyż znajduje się poza linią brzegu, która ustalana jest tylko dla cieków naturalnych. Urządzenia wodne różnego typu mogą być budowane w sąsiedztwie cieku wodnego przez osoby posiadające prawo do dysponowania gruntem przyległym oraz po spełnieniu wymogów prawa budowlanego i wodnego [10], w szczególności po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego na wykorzystanie wód płynących znajdujących się w cieku do zasilenia urządzenia. W takim przypadku grunt pod urządzeniem nie nabiera cech gruntu pokrytego wodami płynącymi w rozumieniu *Pw*, lecz jedynie prowadzi wody przez urządzenie na nim posadowione. Grunt taki nie podlega szczególnej ochronie prawnej i traktowany jest na równi z innymi nieruchomościami zabudowanymi.

● JAKI UŻYTEK DLA GRUNTÓW POKRYTYCH WODAMI?

Podsumowując, warto rozważyć zasadność stosowania przepisów *Prawa wodnego* w procesach aktualizacji operatu EGIB. Jednym z ważniejszych powodów, dla których definicja gruntów pokrytych wodami płynącymi według *Pw* powinna mieć szersze zastosowanie w praktyce geodezyjnej, jest jej odniesienie do wielu prawnych aspektów życia społecznego związanego z gospodarowaniem nieruchomościami. Należy przypomnieć, że grunty pokryte wodami płynącymi to szczególnie zasób nieruchomości, które charakteryzuje następujący zestaw cech:

- wyłączny podmiot własności w postaci Skarbu Państwa (art. 10 ust. 1a, art. 14 ust. 1 *Pw*),
- zakaz obrotu cywilnoprawnego (art. 14 ust. 2),
- zarządzanie prowadzone przez ustalone prawem jednostki (art. 14 ust. 3, art. 11 ust. 1, art. 217 ust. 1),
- udostępnianie do wykorzystania wyłącznie w formie użytkowania (art. 20),
- granica w przestrzeni ustalona prawem w postaci linii brzegu (art. 15),
- wyłączenie spod stosowania ustawy o gospodarce nieruchomościami (art. 14a *Pw*).

Tak specyficzny zasób gruntów z praktycznego punktu widzenia powinien być reprezentowany w EGIB w sposób jednoznaczny [8]. EGIB ma służyć realizacji wielu zadań związanych z zarządzaniem państwem w społecznym, gospodarczym i ekonomicznym wymiarze (art. 21 ust. 1 *Pgik*), zatem czytelne wyodrębnienie tak

istotnych nieruchomości o nietypowych cechach ma duże znaczenie. W bezpośredni sposób przyczyni się to do wyjaśnienia wielu wątpliwości na gruncie różnych przepisów prawa, które traktują EGIB jako rejestr odniesienia. Jednym z takich zagadnień jest kwestia podatków lokalnych, których naliczanie reguluje ustawa z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (DzU z 2006 r. nr 121, poz. 844 z późn. zm.) [1], [6]. Zgodnie z jej przepisami sklasyfikowane według EGIB (art. 1a ust. 3 pkt 7) grunty pokryte wodami powierzchniowymi płynącymi nie podlegają opodatkowaniu (art. 2 ust. 3 pkt 2). Wyjątkiem są jeziora, zbiorniki wodne retencyjne i elektrownie wodne. Sklasyfikowanie gruntów pokrytych wodami płynącymi według definicji *Pw* w czytelny sposób rozgraniczyłoby grunty nieopodatkowane, np. w ciekach naturalnych, od gruntów podlegających opodatkowaniu, np. pod sztucznymi zbiornikami wodnymi [4]. Takie rozwiązanie wprowadza jasność zarówno dla podatnika, jak i organu podatkowego, porządkując kwestie właściwego naliczania podatków.

Innym zagadnieniem są niejasności i dwuznaczności w gospodarowaniu nieruchomościami Skarbu Państwa przez organy wykonujące w stosunku do nich prawa właścicielskie, tj. starostów oraz organy przywołane w art. 11 ust. 1 *Pw*. O ile jasne się wydaje, że grunty pokryte wodami płynącymi według definicji *Pw* – ze względu na specyficzny status prawny – powinny stanowić odrębną nieruchomość (działkę ewidencyjną), o tyle nie ma pewności, która działka posiadająca w EGIB użytek gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi płynącymi stanowi przedmiot uprawnień ustawowych starosty, a która organów, o których mowa w *Pw*. Wynika to z faktu, że linia brzegu i grunty nią ograniczone nie mają swojej wyłącznej reprezentacji w EGIB. Biorąc pod uwagę art. 14a *Pw*, zasób gruntów pokrytych wodami płynącymi w linii brzegu nie podlega regulacjom ustawy o gospodarce nieruchomościami (art. 21a), co determinuje sposób jego zarządzania i funkcjonowania w systemie cywilnoprawnym. Ma to znaczenie choćby dla organów administracji, które podejmują decyzje m.in. na podstawie zapisów rejestru gruntów, co może powodować na przykład naruszenie przepisów o własności.

Mając powyższe na uwadze, warto się zastanowić nad dodatkowym prawnym

uregulowaniem zagadnienia zaliczania gruntów pokrytych wodami do poszczególnych użytków w obszarze przepisów związanych z prowadzeniem EGIB. Można to uczynić poprzez wprowadzenie nowego oznaczenia użytku gruntowego dla gruntów pokrytych wodami płynącymi zdefiniowanymi w *Pw* lub też innego opisu dla gruntów zabudowanych urządzeniami i budowlami, w których woda powierzchniowa płynąca jest prowadzona lub przetrzymywana (kanały, zbiorniki wodne itd.). Z obowiązujących definicji można tu zastosować np. *inne tereny zabudowane lub tereny różne*. Analogicznym przypadkiem – mogącym stanowić przykład rozwiązania – jest wyodrębnienie innego specyficznego zasobu nieruchomości: gruntów leśnych Skarbu Państwa. Oznaczanie użytków w operacie EGIB odbywa się na podstawie ustawy o lasach z 28 września 1991 r. (DzU z 2000 r. nr 56, poz. 679, z późn. zm.), art. 20 ust. 3a *Pgik*, w której znajduje się definicja lasu uwzględniająca specyfikę gospodarki leśnej, nadając w ten sposób czytelny i jednolity charakter użytkowi gruntowemu.

KRZYSZTOF KOWALSKI
ANTONINA MAJEWSKA
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej
we Wrocławiu

Literatura:

- [1] Etel L., Presnarowicz S., Dudar G., 2008: Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny, Wydawnictwo Walters Kluwer, Warszawa;
- [2] Gondowicz A., Kiciński T., Żbikowski A., 1973: Budownictwo wodne, cz. I i II, Wydawnictwo PWSZ, Warszawa;
- [3] Kucharzak S., Kowalski K., 2009: Geodezyjny aspekt ustalania linii brzegu, „Gospodarka Wodna” nr 9, Warszawa;
- [4] Mazur M., 2007: Opodatkowanie gruntów pod wodami, „Przegląd podatków lokalnych i finansów samorządowych” nr 12, Warszawa;
- [5] Osuch-Chacińska L., 2008: Zasób nieruchomości Skarbu Państwa w gospodarce wodnej, „Gospodarka Wodna” nr 3, Warszawa;
- [6] Praca zbiorowa pod red. Popławski M., 2008: Podatki i opłaty lokalne w praktyce, Wydawnictwo Taxpress, Warszawa;
- [7] Szachutłowicz J., 2007: Prawo Wodne, Komentarz, wydanie 3, Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa;
- [8] Wolny B., 2005: Wybrane problemy aktualizacji danych ewidencji gruntów i budynków, „Przegląd Geodezyjny” nr 4, Warszawa;
- [9] Wolny B., 2008: Sporządzanie geodezyjnej dokumentacji projektowej linii brzegu morskich wód wewnętrznych oraz śródlądowych wód powierzchniowych, „Przegląd Geodezyjny” nr 4, Warszawa;
- [10] Wójcik-Jackowski S., 2009: Wykonywanie urzędzeń wodnych, „Gospodarka Wodna” nr 1, Warszawa;
- [11] Zachodniopomorski WINGiK, 2007: Wskazówki instruktażowe: Sporządzanie geodezyjnej dokumentacji projektowej linii brzegu morskich wód wewnętrznych oraz śródlądowych wód powierzchniowych, GKN.I.BW/7617-20/07, Szczecin.